

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

75. P-68/2022-82

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Sanda Jeromela, u pravnoj stvari tužitelja: STEČAJNA MASA IZA TROJNAR d.o.o. – u stečaju, Čakovec, Pavleka Miškine 25, OIB: 50156718709, kojeg zastupa stečajna upravitelja Sanja Janči, Čakovec, Mihovila Pavleka Miškine 25, a ona po Franjo Šebijan, odvjetnik iz Varaždina, Pavlinska 5, protiv tuženika: Dom za starije i nemoćne osobe REZIDENCIJA KASTELAN, Tuheljske toplice, Bolnička ulica 2, OIB: 62703679909, kojeg zastupa punomoćnica Gordana Lazović i Mario Sunko, odvjetnici iz Zajedničkog ureda Gordana Lazović i Mario Sukno iz Zagreba, Heizelova 15a, radi isplate 326.120,80 kn, nakon javne i glavne rasprave zaključene dana 29. ožujka 2022. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, danom objave 25. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju iznos od 326.120,80 kn sa zateznom kamatom koja teče od 30. prosinca 2007. do isplate, i to do 31.12.2007. po stopi od 15% godišnje; od 01. 01.2008. do 30. lipnja 2011. sa kamatom od 17% godišnje; od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. sa kamatom od 15% godišnje a od 1. kolovoza 2015. do isplate uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje na iznos od 326.120,80 kn zateznu kamatu od 06. rujna 2007. do 29. prosinca 2007.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju plati na ime parničnih troškova iznos od 53.970,00 kn, u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 6.000,00 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Povodom žalbe tuženika Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem posl. br. PŽ-5178/2021 od 10. prosinca 2021. odbio je kao neosnovanu tužnikovu žalbu izjavljenu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4038/2008 od 9. studenoga 2012., kojim je odbijen kao neosnovan tuženikov prijedlog za povrat u prijašnje stanje radi propuštanja ročišta za glavnu raspravu od 12. siječnja 2012. a ukinuo presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4038/2008 od 25. siječnja 2012. u točkama I., II. i IV. izreke i predmet vratio na ponovan postupak. U odnosu na predmetno rješenje, Viši sud ocjenjuje da je tuženikova ravnateljica, neovisno o tome što nije pravne struke, morala znati koja ovlaštenja i obveze proizlazi iz funkcije koju je pristala obnašati, da je morala znati da upravo ona kao ravnatelj, sukladno odredbi 37. st. 2. Zakona o ustanovama („Narodne novine“ broj: 76/93, 29/97, 47/99, 35/08) organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima te da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da nemogućnost dolaska treće osobe – Želimira Kastelana nije opravdan razlog za odgodu ročišta, bez obzira što on zbog objektivnih zdravstvenih problema nije mogao pristupiti na to ročište. Kako on nije tuženikov zastupnik po zakonu, ne može niti zastupati tuženika kao punomoćnik, osim ako nije s njime u radnom odnosu, radi čega jer Želimiru Kastelanu već prethodno uskraćeno zastupanje na ročištu od 12. lipnja 2009. Stoga je ispravno ocijenjeno da nije postojao opravdan razlog za odgodu ročišta u smislu odredbe čl. 117. st. 1. ZPP-a i odbijen kao neosnovan tuženikov prijedlog. U odnosu na presudu, ocjena je da je prvostupanjski sud u odnosu na tužiteljev zahtjev za isplatu zateznih kamata pogrešno utvrdio odlučne činjenice. Ako je prvostupanjski sud ocijenio da je tužitelj predao tuženiku naručeno djelo bez nedostataka, te da tužitelj nije uspješno dokazao kada je tuženika pozvao na plaćanje ispostavom računa, trebalo je uzeti da i odvjetnička opomena predstavlja poziv vjerovnika dužniku na ispunjenje tražbine (čl. 183. st. 2. ZOO-a). Također, da iz tuženikovih navoda sadržanih u prijedlogu za povrat u prijašnje stanje, odnosno žalbi, suštinski proizlazi da u postupku pred prvostupanjskim sudom tuženika kao pravnu osobu nije zastupala ovlaštena osoba, pa kako Želimir Kaštelan nije ovlašten zastupati tuženika a podnio je odgovor na tužbu, tuženikova ravnateljica kao njegova zastupnica po zakonu nije prisustvovala ni jednoj naknadno provedenoj sudskoj radnji niti je radnje koje je Želimir Kaštelan poduzimao u tijeku postupka naknadno odobrila, to se radi bitnoj povredi propisanoj čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a. Slijedom navedenog, uputa je da prvostupanjski sud u ponovljenom postupku, kako bi otklonio ovu povredu, pozove tuženika u smislu odredbe čl. 98. st. 4. ZPP-a da se očituje odobrava li radnje koje je poduzela neovlaštena osoba – Želimir Kaštelan, koji izuzev ako je u radnom odnosu kod tuženika, njega ne može zastupati u daljnjem tijeku postupka kao punomoćnik, kao i da tuženika upozori o pravnim posljedicama koje proizlaze iz okolnosti da se kao punomoćnik pojavljuje osoba koja to ne može biti, odnosno da će takve pravne radnje ukinuti.
2. U ponovnom postupku pred ovim sudom predmet raspravljanja je konačno specificirani tužbeni zahtjev tužitelja kojim je sukladno provedenom vještačenju kojim je utvrđena vrijednost radova u iznosu od 980.581,25 kn (bez PDV), te

75. P-68/2022-82

nesporo plaćen iznos od 879.994,17 kn, zatražio preostali iznos od 326.120,80 kn. Radi se o izvođenju kamenarskih radova na tuženikovom objektu - Domu za starije i nemoćne osobe na lokaciji u Novom Zagrebu – Čehi, temeljem usmeno sklopljenog ugovora o djelu između stranaka a tužiteljevoj prethodnoj ponudi br. 12-01-07 od 30. siječnja 2007.

3. Sukladno uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, ovaj Sud rješenjem od 15. veljače 2022. pozvao je tuženika da se izjasni vezano uz osobu Želimir Kastelan, uz upozorenje u smislu čl. 98. ZPP-a te se tuženik dana 25. veljače 2022. po ravnateljici Sniježani Gorišek očitovao da isti nije u radnom odnosu kod tuženika ali je osnivač, vlasnik i predsjednik Upravnog odbora tuženika i da tuženik odobrava radnje koje je Želimir Kastelan poduzeo.
4. Na ročištu za glavnu raspravu dana 29. ožujka 2022. tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti te svih dosadašnjih navoda a tuženik kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda i dokaznih prijedloga iz žalbe za saslušanjem svjedoka Želimir Kastelan, Zvonimir Grgić, Anita Štruklec i Hrvoje Kanižić, svi na okolnost izvršenih isplata u iznosu od 250.000,00 kn, tužitelju na ruke. Na navedenom ročištu sud je odbio dokazne prijedloge tuženika i zaključio glavnu raspravu.
5. Nesporo je da su stranke na temelju tužiteljeve ponude usmeno sklopile ugovor o djelu, temeljem kojeg se tužitelj kao izvođač obvezao izvesti radove postavljanja kamene podne obloge a tuženik kao naručitelj isplatiti tužitelju naknadu za izvršeno djelo.
6. Između stranaka je sporno je li tužitelj izveo sve radove navedene u ponudi, jer je tuženik tvrdio da je tužitelj izveo radove u manjem opsegu (na manjoj kvadraturi u objektu), te da su radovi izvedeni s nedostacima. Nedostatke je u zapisnicima od 30. studenoga 2007. i 3. siječnja 2008., opisao nadzorni inženjer na gradilištu Mario Benutić te je o njima obavijestio tužitelja. Sporno je između stranaka da li je bilo nedostataka u izvedenim radovima od strane tužitelja i da li su stranke ugovorile izvođenje hidroizolacijskih radova i da bi tuženik izvršio novčanu isplatu na ruke.
7. Iz nalaza i mišljenje vještaka 25. srpnja 2011. (list 77-103 spisa), na koji stranke nisu imale primjedbe, a koje je prihvatio i sud jer je detaljan i stručan, proizlazi da količina izvedenih radova iznosi 2.852,60 m², vrijednost radova 980.581,25 kn (bez PDV), te je ocijenjeno da su radovi prosječne kvalitete. Stranke nisu dostavile vještaku dokumentaciju sukladno rješenju od 13. siječnja 2009. (list 43-44 spisa) iz koje bi vještak mogao utvrditi tko je i kakve radove izvodio i kojim redoslijedom, a s obzirom da je bilo osim tužitelja i drugih izvođača na predmetnom objektu. Tužitelj je dostavio: specifikaciju materijala nepoznatog datuma, otpremnicu broj 2007/8-6870 od 18. svibnja 2007. g. i broj 000247/2007 od 16. svibnja 2007. g., račun otpremnica broj: 01-0000840 od 07. kolovoza 2007. g., carinske deklaracije-otpremnice od 27. veljače 2007. g., 01. ožujka 2007. g., 14. ožujka 2007. g. i 30. svibnja 2007. g., teretni list od 18. svibnja 2007. g. i teretni list nepoznatog datuma. Nadzorni inženjer Mario Benutić je dostavio: rješenje o imenovanju broj 31-10-2006 nadzornog inženjera i ugovor o obavljanju poslova stručnog nadzora broj 31-10-2006 bez datuma i potpisa, a tuženik je dostavio: zapisnike od nedostacima od 30. studenog 2007.g. i 03. siječnja 2008. g. koje je već dostavio u odgovoru na tužbu. Uzimajući u obzir ponudu tužitelja od 30. siječnja 2007. i nedostatke prema zapisnicima od 30. studenog 2007. i 03. siječnja 2008. vještak je utvrdio zatečeno stanje na dan očevida 09. veljače 2011. Vještak je u nalazu i mišljenju

75. P-68/2022-82

utvrdio određene nedostatke pod točkama 13., 14., 15. i 16., ali je u nalazu i mišljenju kao i usmeno na ročištu dana 12. siječnja 2012. (list 126 spisa) iskazao da nije mogao utvrditi da li su isti nastali uslijed izvedenih radova tužitelja budući da stranke nisu dostavile cjelokupnu dokumentaciju koju su pozvane dostaviti, pa nije mogao utvrditi tko je, koje radove i kojim redoslijedom obavljao. Zbog navedenog u odnosu na nedostatak opisan u točki 14. nalaza i mišljenja nije mogao niti utvrditi uzrok zašto klupčice ne naliježu do zida. Zbog nedostavljanja dokumentacije i oprečnih izjava stranaka vještak nije mogao utvrditi niti tko je izveo nedostatke u hidroizolaciji opisane pod točkama 15. i 16. nalaza i mišljenja. Pod točkom 13. nalaza i mišljenja vještak je utvrdio da su na uličnoj terasi i bočnim stranicama stubišta terase vidljiva oštećenja kamene obloge, ali je iskazao (usmeno) da se ne radi o pucanju kamene obloge već naknadnom oštećenju uslijed udara.

8. Dakle, tuženik nije prigovorio provedenom vještačenju u tijeku postupka, iako je uredno zaprimio nalaz i mišljenje i imao mogućnost postavljanja pitanja vještaku. Tek u žalbi tuženik je predložio provođenje dopunskog vještačenja na okolnosti nekvalitetno izvedenih radova, bez navođenja razloga. Dakle, bilo mu je omogućeno da raspravlja u prethodnom postupku i da ukoliko svojim primjedbama odnosno dostavljenom dokumentacijom dovede u pitanje utvrđenje vještaka, da sud odredi dopunsko vještačenje. U konkretnom slučaju stoga nije niti bilo razloga da sud odredi dopunsko vještačenje obzirom da stranke nisu sporile utvrđenja vještaka koja su uključivala i kvalitetu izvedenih radova i nemogućnost vještaka da utvrdi tko je izveo nedostatke u hidroizolaciji. Dakle, tuženik nije dostavio dokumentaciju kojom dokazuje da je s tužiteljem ugovorio osim kamenarskih radova (sukladno ponudi br. 12/01-07) i izvođenje hidroizolacijskih radova niti je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka. Osim toga, sukladno čl. 610. ZOO-a naručitelj može odrediti izvođaču otklanjanje nedostataka u primjerenom roku, te ukoliko iste ne otkloni može po svom izboru otkloniti nedostatak na račun izvođača ili sniziti naknadu ili raskinuti ugovor, a tuženik nije dokazao da bi iskoristio prava koja kao naručitelj ima po zakonu niti je osporio da je vršio plaćanja tužitelju po ponudi br. 12/01-07. Stoga sud ocjenjuje a na temelju nalaza i mišljenja vještaka arhitektonske struke Alda Marochinija koji je dao mišljenje da zbog manjkave dokumentacije (nepostojanja građevinskog dnevnika), kao i oprečnih tvrdnji stranaka, nije mogao utvrditi tko je od više izvođača na objektu izvodio radove na hidroizolaciji poda, koji su nekvalitetno izvedeni. Jednako tako, tuženik nije dokazao da bi se poslužio zakonskim ovlaštenjima koja mu pripadaju kao naručitelju radova, koja su propisana u odredbi čl. 610. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO). Tuženik nije dokazao da bi zatražio od tužitelja otklanjanje nedostataka u određenom roku, odnosno ako tužitelj ne bi otklonio nedostatke u primjerenom roku da bi nedostatke otklonio na račun izvođača ili da bi snizio naknadu ili raskinuo ugovor.
9. Što se tiče dokaznog prijedloga tuženika da se saslušaju svjedoci na okolnost da je Želimir Kastelan za tuženika izvršio isplatu na ruke iznosa od 250.000,00 kn Hrvoju Kanižiću za tužitelja, valja reći da tuženik niti u odgovoru na tužbu niti do zaključenja glavne rasprave u postupku koji je prethodio ovome, nije isticao da bi izvršio plaćanje već upravo da je bilo nedostataka u izvedenim radovima i da su izvedeni radovi u manjoj kvadraturi, da bi tek u žalbi od 26. ožujka 2012. (list 139 spisa), naveo da je dana 30. kolovoza 2007. predao novčani iznos Hrvoju Kanižiću za tužitelja a u prisutnosti Zvonimir Grgića i Anite Štruklec a u

prilog čemu je dostavio Izjavu (list 141 spisa) koja nije potpisana upravo od osobe za koju tuženik navodi da je primila iznos za tužitelja. Navedena Izjava o primitku novčanog iznosa ne predstavljaju valjan dokaz da bi tužitelj primio utuženi iznos, jer su stranke plaćanja dužna vršiti putem računa i ukoliko je izvršeno plaćanje gotovinom, to i naznačiti u računu. Kasnije donesenim Zakonom o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj: 133/12) u čl. 2., i 9 28. propisano je da je promet gotovinom plaćanje za isporučena dobra ili obavljene usluge novčanicama ili kovanicama koje se smatraju platežnim sredstvom, karticama, čekom ili drugim sličnim načinima plaćanja, osim plaćanja na transakcijski račun kod banaka, ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, propisano je što sve za potrebe provedbe postupka fiskalizacije račun mora sadržavati a između ostalog i oznaku načina plaćanja računa – novčanice, kartica, ček, transakcijski račun, ostalo i da obveznik fiskalizacije može plaćati gotovim novcem drugom obvezniku fiskalizacije, ako drugačije nije propisano posebnim poreznim propisom do iznosa od 5.000,00 kuna po jednom računu.

10. Kada bi svi predloženi svjedoci i iskazali da je tako kako tuženik tvrdi, ni tada sud ne bi mogao zaključiti da se radilo o plaćanju tužitelju već predaji trećoj osobi, obzirom je navedeno sporno između stranaka. Stoga je sud odbio dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka, jer njihovi iskazi ne bi doveli do drugačijeg zaključka suda.
11. Slijedom utvrđenog, sud primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu čl. 221.a ZPP-a u svezi čl. 590. ZOO-a, ocjenjuje konačno specificirani tužbeni zahtjev osnovanim pa je odlučeno kao u točki I. izreke presude.
12. U odnosu na dospjeće utužene tražbine, sukladno ponudi br. 12/01-07, tuženik bio dužan po ispostavljenim situacijama plaćati tužitelju. Tužitelj je iskazao na ročištu održanom 12. siječnja 2012. da nije ispostavljao situacije, već je ispostavljao račune, a koje nije dostavio dostavio u spis. Međutim, kako je tužitelj predao tuženiku naručeno djelo, to odvjatnička opomena od 21. prosinca 2007. kojim poziva tuženika da u roku od 8 dana podmiri dugovanje u iznosu od 250.000,00 kn +PDV (list 6 spisa) a na koju Opomenu tuženik je odgovorio 03. siječnja 2008. (list 7 spisa), predstavlja poziv vjerovnika dužniku na ispunjenje tražbine (čl. 183. st. 2. ZOO-a). Stoga je tuženik pao u zakašnjenje istekom 8. dana računajući od 21. prosinca 2007. odnosno dana 30. prosinca 2007. Tužitelj u tužbi zatražio je zatezne kamate od 31. prosinca 2007. do isplate, po stopi propisanoj za trgovačke ugovore. Međutim, u podnesku od 17. listopada 2011. kojim je specificirao tužbeni zahtjev sukladno provedenom vještačenju (list 106. spisa), tužitelj je zatražio na iznos glavnice zatezne kamate od 06. rujna 2007. do isplate, pa iako se tuženik nije protivio, radi se o neosnovanom povećanju tužbenog zahtjeva u tom dijelu. Stoga je odbijen sa potraživanjem zateznih kamata na iznos glavnice u razdoblju od 06. rujna 2007. do 29. prosinca 2007., kako je odlučeno u točki II. izreke.
13. Odluka o tužiteljevom zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. te čl. 155. st. 1. i st. 2. ZPP-a, važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14 i 107/15 – dalje: Tarifa) te vrijednosti predmeta spora u iznosu od 443.077,88 kn, a kasnije 326.120,80 kn. Tužitelju je kao potreban priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 5.000,00 kn (Tbr. 7/1 Tarife) te zastupanja na ročištima dana 18.06.2009. i 23.10.2009. u iznosu od po 5.000,00 kn (Tbr. 9/1 Tarife), što sve uvećano za važeći PDV od 22 %, što iznosi 18.300,00 kn. Također priznat je trošak sastava podneska od 14.10.2011. u iznosu od

75. P-68/2022-82

5.000,00 kn (Tbr. 8/1 Tarife), kao i zastupanja na ročištu dana 12.01.2012. u iznosu od 5.000,00 kn (Tbr. 9/1 Tarife), što zajedno s važećim PDV-om od 23% (Tbr. 42 Tarife) iznosi 12.200,00 kn. Tužitelju je priznat trošak zastupanja na ročištu dana 29.03.2022. u iznosu od 5.000,00 kn (Tbr. 9/1 Tarife), što zajedno s važećim PDV-om od 25% (Tbr. 42 Tarife) iznosi 6.250,00 kn. Također je tužitelju priznat trošak plaćenog predujma za vještačenje u iznosu od 10.000,00 kn, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu i na presudu u iznosu od po 3.610,00 kn, tako da sveukupni trošak tužitelja iznosi 53.970,00 kn.

14. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 11.02.2022. jer nije bio potreban radi vođenja ove parnice.
15. Stoga je o troškovima ovog postupka odlučeno kao u točki III. i IV. izreke.

U Zagrebu, 25. travnja 2022. godine

Sudac:
Sanda Jeromela

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dostave pisanog otp Ivanka odluke odnosno od dana objave odluke ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi ovom sudu u četiri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. tužitelju po odvj.
2. tuženiku po odvj.

Broj zapisa: **eb30a-e9f0c**

Kontrolni broj: **0b6cc-69d27-322e4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANDA JEROMELA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.